

Inspectie Leefomgeving en Transport
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Besluit en Regeling Beheer Batterijen

Toezicht op inzamel- en recyclenorm 2011

Inspectie Leefomgeving en Transport
Ministerie van Infrastructuur en Milieu

Besluit en Regeling Beheer Batterijen

Toezicht op inzamel- en recyclenorm 2011

Datum Februari 2014

Colofon

Uitgegeven door

Inspectie Leefomgeving en Transport
ILT/ Risicovolle Stoffen en Producten

Koningskade 4, Den Haag
Postbus 16191, 2500 BD Den Haag

088 489 00 00
www.ilent.nl
@inspectieLenT

Inhoud

Samenvatting 5

1 Inleiding 6

1.1 Aanleiding 6

1.2 Doel 6

1.3 Aanpak 7

2 Resultaten 9

2.1 Bevindingen over het inzamelpercentage 9

2.2 Bevindingen over het recyclingpercentage 11

3 Conclusies 12

3.1 Conclusies inzameling 12

3.2 Conclusies recyclepercentage 12

Samenvatting

Jaarlijks worden in Nederland grote aantallen batterijen en accu's op de markt gebracht. Deze batterijen en accu's belanden op enig moment in het afvalstadium. Op Europees niveau is vastgelegd dat producenten van batterijen en accu's verantwoordelijk zijn voor de inzameling en verwerking van afgedankte draagbare batterijen en accu's.

Vanaf 26 september 2008 is met het in werking treden van het nieuwe Besluit beheer batterijen en accu's 2008 en de Regeling beheer batterijen en accu's 2008 (verder het Besluit en de Regeling) de regelgeving uitgebreid. In de regelgeving is vastgelegd waaraan fabrikanten, producenten en distributeurs moeten voldoen om zo een verantwoorde verwerking van afgedankte batterijen en accu's te waarborgen. Zo zijn er regels opgesteld voor de inzameling, verwerking en recycling van batterijen en accu's.

De ILT heeft in 2013 getoetst of de gerapporteerde inzamelpercentages en de opgegeven percentages recycling over het jaar 2011 voldoende betrouwbaar en juist zijn. De verificatie beperkte zich tot de categorie draagbare batterijen.

De spil in de batterijenwereld is de Stichting Batterijen (Stibat). Stibat registreert voor ongeveer 900 deelnemers de hoeveelheden op de markt gebrachte batterijen. Ook verzamelt Stibat de gegevens van de ingezamelde hoeveelheden en de hoeveelheden die zijn gerecycled. Het door Stibat ingehuurd bedrijf Van Peperzeel speelt hierbij een belangrijke rol.

De ILT heeft inzage gehad in een tweetal systemen die door Stibat worden beheerd en de gegevens vergeleken met cijfers van enkele inzamelaars. Tevens zijn het sorteerproces en de administratieve gegevens van Van Peperzeel (de sorteerder van batterijen) beoordeeld. Over 2011 heeft Stibat een inzamelingspercentage gerapporteerd van 42%. Dat is ruim boven de norm van 25% (dit geldt alleen voor draagbare batterijen) waar producenten vanaf 26 september 2012 aan moeten voldoen. De ILT stelt vast dat het opgegeven percentage met een aantal onzekerheden is omgeven. Deze onzekerheden geven de ILT echter geen aanleiding te veronderstellen dat de norm van 25% niet gehaald wordt en stelt daarmee vast dat in 2011 (al) aan artikel 6 lid 1 van de Regeling werd voldaan.

Om na te gaan in hoeverre het door Stibat opgegeven recyclingpercentage in de praktijk wordt gerealiseerd heeft de ILT twee buitenlandse recyclebedrijven bezocht. Eén bedrijf was niet bereid om onderliggende informatie te verstrekken. Het andere bedrijf wel. Ook kon bij dit bedrijf het recyclingproces worden bekeken. Dit gaf een goed beeld van de reststromen en percentages die worden gerapporteerd. Er was een verschil tussen de cijfers van het recyclebedrijf en van Stibat. Dit werd veroorzaakt doordat Stibat twee reststromen (ongeveer 10%) die niet als materiaalhergebruik kunnen worden beschouwd, heeft meegeteld. Stibat zal de betrouwbaarheid van de cijfers moeten borgen en met het oog op een nieuwe berekeningwijze in 2014 nader onderzoek moeten doen naar de recycling percentages.

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het Besluit en de Regeling Beheer Batterijen en Accu's legt aan fabrikanten en producenten (verder aangeduid als producenten) die batterijen en accu's op de Nederlandse markt brengen verplichtingen op.

De Regeling (artikel 13) verplicht producenten en fabrikanten (echter Nederland kent geen fabrikanten) elk jaar voor 1 augustus aan de Minister van Infrastructuur en Milieu verslag uit te brengen over de uitvoering in het voorgaande kalenderjaar. Daarin dient ondermeer ingegaan te worden op het gemiddelde verkoopgewicht van batterijen en accu's, het gerealiseerde inzamelpercentage voor draagbare batterijen en op de verwerkings- en recyclingseisen voor batterijen en accu's.

Het verslag kan gezamenlijk door meer producenten worden ingediend, bijvoorbeeld via een collectieve uitvoeringsorganisatie die dan namens de aangesloten deelnemers verslag doet. Stibat rapporteert jaarlijks namens circa 900 aangesloten producenten van draagbare batterijen deze percentages en maakt daarmee zichtbaar of aan de wettelijke norm is voldaan.

Het Besluit en de Regeling zijn gebaseerd op producentenverantwoordelijkheid. De rapportageplicht ligt bij de producenten. Zij moeten zorg dragen voor een accurate monitoring om daarmee het inzamel- en recyclingpercentage te berekenen en vast te stellen of aan de wettelijke norm is voldaan. De in het rapport opgenomen kwantitatieve gegevens dienen te worden onderbouwd door middel van verifieerbare gegevens.

De Inspectie voor de Leefomgeving en Transport (ILT) is de toezichhoudende instantie voor het Besluit en de Regeling en controleert aan de hand van de verslaglegging of aan de inzamel- en recyclingnormen in respectievelijk artikel 6 en 7 van de Regeling is voldaan. In dat kader worden steekproefsgewijs controles uitgevoerd op de betrouwbaarheid en juistheid van de gegevens zoals die in de verslaglegging zijn opgenomen.

In de periode maart tot en met november 2013 is steekproefsgewijs onderzoek gedaan naar de data in de verslaglegging die in 2012 door Stibat aan de Minister is toegestuurd. Deze rapportage had betrekking op het gehele voorgaande kalenderjaar 2011.

1.2 Doel

Artikel 13 van de Regeling verplicht de producent jaarlijks aan de Minister van Infrastructuur en Milieu verslag uit te brengen over de uitvoering in het voorgaande kalenderjaar. Daarbij moet onder andere verslag worden gedaan over artikel 6 en 7 van de regeling.

In artikel 6 van de Regeling staat onder andere dat de producent van draagbare batterijen of accu's er zorg voor moet dragen dat hij jaarlijks ten minste een inzamelpercentage van 25% behaalt. Dit artikel is in werking getreden met ingang

van 26 september 2012.

In onderdeel f van het eerste lid van artikel 7 van de Regeling staat dat de producent er voor zorgt dat de recycling als materiaal geschiedt overeenkomstig bijlage III, deel B, bij richtlijn 2006/66/EG. Deze bijlage stelt onder andere dat in recyclingprocessen de volgende minimale recyclingrendementen (voor draagbare batterijen/accu's) moeten worden bereikt:

- recycling van 75% van het gemiddelde gewicht van nikkel-cadmiumbatterijen en -accu's ¹;
- recycling van 50% van het gemiddelde gewicht van andere afgedankte batterijen en accu's;
- recycling van 65% voor loodbatterijen- en accu's (niet onderzocht).

Dit onderdeel van artikel 7 is in werking getreden met ingang van 26 september 2011. Een nadere bepaling hoe het recyclingrendementen van de recyclingprocessen van afgedankte batterijen en accu's moet worden berekend is pas na deze datum, op 11 juni 2012, vastgelegd in een verordening ².

De ILT heeft een meerjarenaanpak ten aanzien van toezicht op wet- en regelgeving gericht op producten en producentenverantwoordelijkheid, dus ook voor het Besluit en Regeling. Het toezicht op de rapportages vindt altijd achteraf plaats. Om te kunnen voorzien of er in de wijze van rapporteren en ten aanzien van de normrealisatie problemen te verwachten zijn, heeft de ILT in haar jaarprogramma 2013 opgenomen hier al vooruitlopend op het in werking treden toezicht op uit te oefenen.

Met dit toezicht op de inzamel- en recyclingketen van batterijen en accu's wordt zicht verkregen op de totstandkoming van de gerapporteerde percentages en wordt een uitspraak gedaan over het wel of niet realiseren van de genoemde normen.

1.3 Aanpak

De Regeling maakt een onderscheid tussen drie typen batterijen en accu's en legt aan producenten van deze verschillende typen batterijen een aantal verplichtingen op. De batterijtypen die worden onderscheiden zijn:

- Draagbare batterij of -accu. Dit is een batterij of accu die afgedicht is, met de hand kan worden gedragen en geen industriële batterij of accu en geen autobatterij of accu is. Voorbeelden zijn handverlichting, speelgoed en kleine elektrische apparaten.
- Industriële batterij of- accu. Deze is uitsluitend voor gebruik voor industriële of professionele doeleinden ontworpen of wordt in een elektrisch voertuig gebruikt. Voorbeelden zijn heftrucks, landbouwmachines en stand by/back-up voorzieningen van ziekenhuizen en energiecentrales.
- Autobatterij of -accu. Deze wordt gebruikt voor het starten, de verlichting of het ontstekingsvermogen van een voertuig niet zijnde een elektrisch voertuig.

In dit onderzoek beperkt de ILT zich tot draagbare batterijen. Stibat is voor deze

¹ Met zo groot mogelijke recycling van het cadmiumgehalte als technisch haalbaar met vermindering van buitensporige kosten.

² Verordening (EU) Nr. 493/2012 van de Commissie van 11 juni 2012, houdende nadere bepalingen voor de berekening van de recyclingrendementen van de recyclingprocessen van afgedankte batterijen en accu's, overeenkomstig Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad.

typen batterijen de collectieve uitvoeringsorganisatie die namens de circa 900 aangesloten producenten verslag doet aan de Minister. Ook regelt Stibat het transport, de sortering en de recycling van lege batterijen en verzorgt zij publiciteitscampagnes. De aangesloten producenten dragen daartoe een beheersbijdrage af aan Stibat.

Naast de producenten die via Stibat mededeling en verslaglegging doen zijn er 12 producenten die dit individueel doen. Omdat het hier gaat om producenten van industriële batterijen en -accu's en van autobatterijen zijn deze individuele mededelaars niet in dit onderzoek betrokken.

Ingevolge artikel 6, lid 2 van de Regeling dient het inzamelpercentage berekend te worden door het totaal aan ingezamelde batterijen in 2011 te delen door het gemiddeld verkoopgewicht.

$$\frac{\text{Totaal gewicht ingezamelde batterijen} \quad 3.300.000 \text{ kg}}{\text{Gemiddeld verkoopgewicht} \quad 7.900.000 \text{ kg}} \times 100 = 42\%$$

Het gemiddeld verkoopgewicht wordt bepaald door de verkoop van de afgelopen 3 jaar. Voor verslagjaar 2011 worden dus de verkoopcijfers van 2009, 2010 en 2011 bij elkaar opgeteld en gedeeld door 3. De inspectie heeft zowel de variabele boven als onder de breuk onderzocht.

De wijze waarop het recyclerendement moet worden berekend is op dit moment niet vastgelegd. Wel is op 11 juni 2012 een Commission regulation (Eu No 493/2012) van kracht geworden waarin een berekeningsmethode is vastgelegd. Deze standaard wordt op 1 januari 2014 van kracht. Voor onderhavig onderzoek is deze standaard dan ook nog niet van belang.

2 Resultaten

2.1 Bevindingen over het inzamelpercentage

Stibat rapporteert over 2011 een gerealiseerd inzamelpercentage van 42%, ruim boven de in 2011 geldende norm van 25%.

Zoals al eerder beschreven dient het inzamelpercentage berekend te worden door het totaal aan ingezamelde batterijen te delen door het gemiddeld verkoopgewicht. Beide parameters zijn nader onderzocht en hieronder verder uitgewerkt

Het gemiddelde verkoopgewicht.

De circa 900 aangesloten producenten geven aan Stibat op hoeveel en welke soort batterij zij per jaar op de Nederlandse markt brengen. Stibat gebruikt hiervoor een eigen registratiemodule (MyBatBase). Dit is een fijnmazige database waarin het chemische systeem en het gemiddelde gewicht van de opgegeven batterijen zijn terug te vinden.

Stibat voert de volgende controles uit op juistheid van de opgaven over op de markt gebrachte batterijen:

- Jaarlijks 40 accountantscontroles door externe accountants bij grotere producenten.
- Jaarlijks 40 controles bij de middelgrote producenten door Stibat zelf.
- Accountantsverklaringen van producenten (wordt afgebouwd, Stibat wil dit in eigen hand hebben).

Het deel dat door externe accountants gecontroleerd wordt, gebeurt met behulp van een vastgelegd protocol. De bevindingen en de herstelacties worden door de accountant aan Stibat gerapporteerd.

De ILT heeft een aantal punten ten aanzien van de opgaven op de markt gebracht nader onderzocht. Deze zijn:

- Hoe volledig en betrouwbaar zijn de accountantsonderzoeken en –verklaringen? De externe accountantsrapportages zijn ingezien. Daaruit blijkt dat onvolkomenheden per brief aan de producent gemeld worden met het verzoek dit te corrigeren. Dit komt ook terug in de rapportage die Stibat van de externe accountant ontvangt. Het afgesproken controle protocol is eenduidig. De ILT ziet dit als een vrij grondige werkwijze en heeft geen reden aan de volledigheid en betrouwbaarheid daarvan te twijfelen.
- Wordt er een correctie gehanteerd omdat niet alle door producenten opgegeven batterijen ook op de Nederlandse markt worden gebracht? Stibat heeft in het registratiesysteem een exportregeling ingebouwd. Een deelnemer toont via een directie- of accountantsverklaring aan hoeveel van welke batterijen zijn geëxporteerd/doorverkocht aan een buitenlandse klant. Deze 'negatieve opgave' wordt verrekend. Omdat er maar één schakel verder gekeken kan worden, bestaat de kans dat er opnieuw wordt doorverkocht. Deze foutmarge wordt in opdracht van Stibat door een statistisch bureau onderzocht. Maar vooralsnog is dus niet bekend hoeveel er niet op de markt komt wat wel gemeld is.
- Is bekend welke en hoeveel batterijen met apparaten (bijvoorbeeld speelgoed, navigatieapparatuur, etc.) op de markt worden gebracht? Alle deelnemers van Stibat moeten bij de opgave in MyBatBase aangeven of een batterij is inge-

bouwd/meegeleverd. In de nomenclatuur zijn deze batterijen gemerkt met een B voor het nummer. Stibat geeft aan daarmee over deze informatie te beschikken.

De ILT constateert dat Stibat een goede structuur heeft opgezet om de betrouwbaarheid van de gegevens van op de markt gebrachte hoeveelheden (draagbare) batterijen te waarborgen. De ILT constateert echter ook dat niet alle door de producenten opgegeven batterijen ook daadwerkelijk op de Nederlandse markt worden gebracht, een deel komt uiteindelijk toch op de buitenlandse markt terecht. Een deel van deze batterijen die uiteindelijk in het buitenland op de markt komen, heeft Stibat nog niet in beeld. Wel doet Stibat hier momenteel onderzoek naar. Stibat hanteert hiervoor (nog) geen correctie. Ondanks dat Stibat tracht een zo goed mogelijk zicht te krijgen op alle producenten, bestaat er onzekerheid over de omvang van de stroom aan niet gemelde batterijen. De hierboven vermelde onzekerheden geven de ILT echter geen aanleiding te veronderstellen dat de gerapporteerde hoeveelheid op de markt gebrachte batterijen aanzienlijk naar boven of beneden zou moeten worden bijgesteld.

Het inzamelgewicht.

Hoe verifieert Stibat de opgegeven hoeveelheid ingezamelde batterijen? Stibat heeft met de inzamelaars afgesproken dat de ingezamelde (draagbare) batterijen wel door de inzamelaar gewogen worden maar deze wegingen niet in MyBatteryBalance (het registratiesysteem voor ingezamelde batterijen van Stibat) worden ingevoerd. Voor deze batterijen ontvangt de inzamelaar een vergoeding van Stibat, gebaseerd op ingezameld gewicht. Deze batterijen worden door Stibat geregistreerd als ingezameld en gaan administratief "door de handen van Stibat", maar worden fysiek door het sorteercentrum (Van Peperzeel) gewogen. Stibat neemt één op één het gewicht van het sorteercentrum over en controleert dat verder niet.

In MyBatteryBalance melden inzamelaars de hoeveelheden ingezamelde industriële en autobatterijen. Tot voor kort leverden de inzamelaars die grotendeels rechtstreeks (dus zonder tussenkomst van Stibat en de sorteerder van Peperzeel) aan de buitenlandse recyclers. In toenemende mate is er echter sprake van auto- en industriële batterijen met een negatieve restwaarde. Deze komen wel bij Stibat terecht. Bij deze batterijen zit een deel dat onder de categorie draagbaar valt (<3 kg). De inzamelaars geven in MyBatteryBalance een schatting van het percentage draagbaar.

De ILT merkt ten aanzien van de wijze waarop Stibat het aantal en het gewicht van de ingezamelde batterijen vaststelt, het volgende op:

1. De gegevens over het aantal ingezamelde batterijen zijn hoofdzakelijk afkomstig van één bron, het door Stibat gecontracteerde bedrijf Van Peperzeel dat de ingezamelde batterijen sorteert. Dit bedrijf rapporteert aan Stibat de hoeveelheid batterijen die zij hebben ontvangen. Stibat verifieert deze gegevens niet. Om de betrouwbaarheid en juistheid van de ingevoerde data te borgen, is een (accountants)controle op de ingevoerde data van belang.
2. Het is niet inzichtelijk hoeveel ingezamelde batterijen die bij Stibat worden gemeld als ingezameld afkomstig zijn van niet Stibat leden. Alle bij de sorteerder ontvangen draagbare batterijen worden als ingezameld gemeld bij Stibat. Er wordt geen correctie toegepast voor batterijen die afkomstig zijn van niet Stibat-leden.

I

De ILT concludeert op grond van het vermelde onder 2) dat er nog onbetrouwbaarheden/onjuistheden zijn in de gemelde hoeveelheid ingezamelde batterijen. De ILT verwacht gezien de aard hiervan dat het feitelijke inzamelpercentage (beperkt) naar beneden zou moeten worden bijgesteld. Deze onzekerheden geven geen aanleiding te veronderstellen dat de norm van 25% niet zou worden gehaald. Daarmee concludeert de ILT dat in 2011 (al) werd voldaan aan de 25% inzamelnorm in de Regeling, terwijl formeel deze inzamelnorm pas op 26 september 2012 in werking is getreden.

2.2 Bevindingen over het recyclingpercentage

Voor draagbare batterijen (vallend onder categorie overige batterijen) geldt dat 50% van het gemiddelde gewicht moet worden gerecycled. Voor draagbare nikkel-cadmium batterijen geldt een hogere norm van 75% van het gemiddelde gewicht. Stibat rapporteert een recyclingpercentage van en 62,8% en 86% voor respectievelijk overige batterijen en nikkel-cadmiumbatterijen. Daarmee liggen de percentages ruim boven wettelijke norm.

Alle Nederlandse batterijen worden bij buitenlandse recyclers verwerkt. Daarom heeft de ILT twee buitenlandse recyclebedrijven bezocht. Eén bedrijf was niet bereid om onderliggende informatie te verstrekken. Ook mocht het recyclingproces niet worden bekeken, waardoor geen zicht werd verkregen op de wijze van recycling, de percentages deelstromen en de uiteindelijke bestemming van deze deelstromen. Bij het andere bedrijf kon zowel de administratie als ook het recyclingproces beoordeeld worden. Daarbij is op basis van dit ene bedrijf een (weliswaar onvolledig) beeld verkregen van de reststromen en percentages zoals die uiteindelijk in het monitoringsrapport van Stibat terecht komen.

Stibat heeft detail-agreements en nauwe contacten met de recyclers. Stibat zegt de verwerkingsprocessen te kennen. Gegevens omtrent de verwerking en hergebruik door recyclers ontvangt Stibat van de recyclers van batterijen. Zij geven aan welke deelstromen bij deze recycling vrijkomen en wat de omvang van deze deelstromen is. Bij Stibat is onbekend wie de afnemers van deze stromen zijn en wat er verderop in de keten met deze deelstromen gebeurt. Stibat controleert de opgaven van de recyclers (nog) niet, in verband met het nog ontbreken van een vastgestelde berekeningswijze. Een EU verordening uit 2012 die hier nadere bepalingen over stelt treedt pas in 2014 in werking.³ Stibat geeft aan in de toekomst audits te willen uitvoeren bij de buitenlandse recyclers. Stibat wil zich dan ook een oordeel vormen of de gebruikte verwerkingsmethoden nog steeds BBT zijn.

De ILT zet vraagtekens bij de gerapporteerde 86% voor nikkelcadmium batterijen. Met de verkregen gegevens komt de ILT op basis van een optelling van de stromen staal en cadmium op een maximaal percentage materiaalhergebruik van 75%. Met meerekening van andere stromen zoals plastic (7%) en carbon (3%) is een hoger percentage mogelijk. Echter deze reststromen die verbrand worden of in de wegebouw worden ingezet, mogen niet worden meegeteld als materiaalhergebruik. De ILT stelt vast dat hier geen juiste berekening heeft plaatsgevonden. Stibat zal hier bij de recycler nader onderzoek naar moeten doen.

³ Verordening (EU) Nr. 493/2012 van de Commissie van 11 juni 2012, houdende nadere bepalingen voor de berekening van de recyclingrendementen van de recyclingprocessen van afgedankte batterijen en accu's, overeenkomstig Richtlijn 2006/66/EG van het Europees Parlement en de Raad.

3 Conclusies

3.1 Conclusies inzameling

Over 2011 heeft Stibat een inzamelpercentage gerapporteerd van 42%. Dat is ruim boven de norm van 25% waar producenten vanaf 26 september 2012 aan moeten voldoen. Uit het ILT-onderzoek blijkt dat het gerapporteerde percentage nog met een aantal onzekerheden is omgeven. Deze onzekerheden geven de ILT echter geen aanleiding te veronderstellen dat de norm van 25% niet zou worden gehaald. Vast kan worden gesteld dat is voldaan aan artikel 6 lid 1 van de Regeling waarin onder andere is opgenomen dat de producent van draagbare batterijen er zorg voor moet dragen dat hij jaarlijks ten minste een inzamelpercentage van 25% behaalt.

In 2016 vindt echter een aanscherping van de inzamelnorm naar 45% plaats. Om ook met deze verhoogde norm met zekerheid vast te kunnen stellen of aan de norm wordt voldaan, is het van belang dat Stibat maatregelen treft om de bovengenoemde onzekerheden weg te nemen. De betrouwbaarheid en juistheid van gegevens, onder andere door eigen controle en/of controles door externe accountants, moet met het oog daarop in volgende rapportages worden verbeterd.

3.2 Conclusies recyclepercentage

De monitoringsgegevens omtrent recycling ontvangt Stibat van de buitenlandse recyclers van batterijen. Bij Stibat is echter onbekend wie de afnemers zijn van de outputstromen van deze recyclers en wat er verderop in de keten met deze deelstromen gebeurt. Ook de ILT heeft daar maar ten dele zicht op gekregen omdat 1 van de 2 bezochte recyclers geen inzicht in proces en administratie wilde verschaffen.

Stibat controleert de opgaven van de recyclers niet, in verband met het nog ontbreken van een vastgestelde berekeningswijze, maar geeft aan in de toekomst audits te willen uitvoeren bij de buitenlandse recyclers.

De ILT zet vraagtekens bij de gerapporteerde 86% voor nikkelcadmium batterijen. Met de verkregen gegevens komt de ILT op basis van een optelling van de stromen staal en cadmium op een maximaal percentage materiaalhergebruik van 75%. Met meerekening van andere stromen is een hoger percentage mogelijk, maar deze worden (deels) verbrand of in de wegebouw ingezet en mogen niet worden meegeteld als materiaalhergebruik. De ILT stelt vast dat hier geen juiste berekening heeft plaatsgevonden. Met het oog op de nieuwe rekenwijze die vanaf 2014 van kracht wordt, zal Stibat hier bij de recyclers nader onderzoek naar moeten doen en bij de volgende rapportage hierover duidelijkheid moeten verschaffen.

Dit is een uitgave van de

Inspectie Leefomgeving en Transport

Postbus 16191 | 2500 BD Den Haag
088 489 00 00

www.ilent.nl

@inspectieLent

Februari 2014